

вѣкъ почти не е въ сжстояние да слѣди за движения на ржцете имъ. Въ послѣднѣото време е изнамѣрена азбука и за слѣпите. Въ Европа сжществуватъ такива школи, въ които тие нещастни хора са учатъ да работатъ, да свиратъ и да четатъ. Слѣпиятъ чете буквите съ пжрстътъ си, които той пиша и които различава твжрде лесно. За слѣпите са печататъ особенни книги.

Да поговориме сега за старо-славянскиятъ езикъ и за славянските нарѣчия. Сѣки отъ васъ знае, че днешнята наша азбука е измислена отъ св. Кирила и че пжрвите черковни книги сж биле преведени както отъ него, така и отъ брата му Методия и отъ тѣхните ученици. А какъ сж биле посрѣшнати тѣхните труди отъ гржците и отъ римлянете? — Разбира са, че враждебно. Гржците сж викале: „Защо и за какво сж на новокржстенните бжлгаре славянска азбука и славянски книги? Нека са учатъ гржцки.“ — „Ако славянска азбука и славянски книги не сж сжществовале до сега, то и отъ сега не трѣбать, говориле римлянете. — Надписътъ на Христовиятъ кржстъ е билъ написанъ само на три езика, т. е. на еврейски, на гржцки и на латински, а славянски не е сжществовалъ.“ — „Въ свѣщеното писание са говори „хвалите Господа вси язици,“ сж отговаряле св. Кирилъ и Методии. — Сѣки езикъ е освѣщенъ отъ бога.“ Разбира са, че ако Кирилъ и Методии да би биле гржци, както говорятъ нѣкои многоученни мжже, то тие никога не би са рѣшили да сжздадатъ славянската азбука и да преведатъ на славянски езикъ